

Kära vänner!

Den ganska kalla vintern går nu mot sitt slut här i Salta. Det har varit minusgrader många nätter och kylan har hållit i sig ovanligt länge. Som alltid blir husen iskalla så man måste ha på sig flera lager med kläder inomhus, det gäller även i kyrkan.

När ungdomarna var uppe i Andernas bergen på missionsresa i juli så var det minus 10 grader. Det kom många till barnmötet trots kylan. Mabel (i mintgrön tröja på kortet här nedan), är en av kvinnorna som blivit kristen vid tidigare besök, hon är väldigt intresserad av att lära sig mer om Guds Ord och vill också bli missionär som ungdomarna, säger hon, och berätta för andra om Jesus. Så denna gången fick hon följa med på alla hembesök och även upp till Condor

Huasi, en annan liten bergsby. Vi letar efter en tomt här uppe i Alumbre eller i någon av de intilliggande byarna för att kunna bygga en liten samlingsal att både använda som möteslokal och även sovsal för missionsgruppen som reser upp hit flera gånger per år. Det finns ingen evangelisk kyrka i detta område så det skulle behövas.

Det är inte bara ungdomarna som evangeliserar. I mitten av augusti tog vi med 11 och 12 åringarna från centralkyrkan till ett fattigt bostadsområde här i Salta. Där knackade de dörren, berättade om Jesus för både stora och små, bad för de personer som önskade förbön och delade ut klubbor till barnen. Även de allra blygaste vågade vittna om Guds kärlek. Jag frågade efteråt hur det kändes och barnen svarade att de kändes så skönt inombords över att ha fått dela med sig av sin tro.

En lördag i augusti hade vi vår stora barnfestival. Dagen innan delade vi ut inbjudan utanför 7 skolor som ligger skapligt nära kyrkan. Kyrkan var fullsatt av barn och även föräldrar. Lekar, sånger, teater, frälsningsinbjudan och godispåse stod på programmet. Efteråt skrev vi upp namn och telefonnummer på dem som kommit för första gången. Så nu har vi 150 nya namn på barn som vi ber för. Sammanlagt var det nog över 400 barn och vuxna.

Dagen efter var det "barnens" möte, det var barnen som sjöng och spelade, ledde mötet, bad, vittnade, läste bibeln och var mötesvärdar. Camilla, 10 år, berättade att hon och familjen länge bett om att kunna köpa ett hus för det har blivit så dyrt och osäkert att hyra. Hon hade även skrivit ut en bild på ett hus som hon tejpats upp på kylskåpet. Nu hade Gud gjort ett under, både ekonomiskt men också när det gällde själva huset som de hittat, det såg nämligen precis ut som huset som fanns på bilden på kylskåpet. Ingenting är omöjligt för Gud.

I lördags gjorde vi samma barnfestival men i en liten mindre skala utanför vår utpostkyrka i det fattiga bostadsområdet Sanidad. Först fick barnen en rejäl frukost innan sångerna och teatern började. Varje lördags f.m. är det barnmöte här i utpostkyrkan för ett 80tal barn och på lördagskvällen möten.

Idag på f.m. var jag på vårt daghem som ligger i bostadsområdet "15 septiembre". Det är en ganska lugn barngrupp i år och det är bra för det finns flera barn med speciella behov. Caleb har ännu inte fått någon diagnos men det är uppenbart att han har stora funktionshinder. Josué blev hitskickad från vårdcentralen, han är 4 år och pratade ingenting när han kom. Nu har han börjat säga sina första ord. Aktiviteterna på dagiset har varit till stor hjälp för hans utveckling.

Lilla Emmas mamma har vuxit upp på ett barnhem, när mamman blev myndig och fick hon naturligtvis inte bo kvar. Det blev extra svårt för henne att anpassa sig till samhället eftersom hon ganska snart blev gravid. Nu har mamman fått en kontaktperson i församlingen som stöttar och hjälper henne och Emma får gå på dagis så att mamman kan jobba.

Igår var vi till banken för att ta ut pengar till arbetet. Daniel måste alltid ta med sig sin portfölj då för att få plats, man får nämligen hela summan i sedlar som är värda 10 kronor (1000 pesos), eller som gången innan, sedlar som är värda 5 kronor (500 pesos). Ekonomin i landet är väl fortfarande väldigt skakig men inflationen har faktiskt lugnat ner sig lite.

Gud överraskar oss rejält ibland. Med bara några veckors förvarning så fick Daniel veta att han och fyra pastorer till från Salta var bjudna till Seoul i Sydkorea två veckor i juli. Resa, försäkring, hotell, mat, ja allt ingick i inbjudan. De besökte olika kyrkor och historiska platser, predikade, hade bönestund på det välkända böneberget, åt konstig men nyttig mat med pinnar och mycket mera. Vi tackar Gud för den annorlunda upplevelsen. Jag tror att bland det viktigaste de hade med sig i bagaget hem var det exempel och den inspiration som de fick av koreanerna när det gäller bön. På något vis så fick det exemplet även våra bönemöten att blomstra. Från att ha samlats ett 15 tal på tisdagsbönemötena så är vi nu över 50 varje tisdag.

Innan jag avslutar så måste jag få berätta en familjenyhet, för tre veckor sedan blev vi farmor och farfar. Då föddes nämligen Madelene, Jonathan och hans fru Micaelas dotter.

Tusen tack alla ni för era förböner och gåvor till arbetet här i Salta!

Gud välsigne er alla!!

Många hälsningar från Annica och Daniel

